

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Sfintelor Paști, Ziua a Doua

Te îmbrățișez cu cântarea învierii Mele dintre cei morți și te mângâi cu heruvimii și serafimii slavei Mele și te binecuvintez cu Tatăl și te învăluiesc în dulcele Duhului Sfânt prin cuvântul Meu de peste tine, țara Mea cea de azi, iubirea Mea cea de la început, cea de la facerea lumii, căci te-am scos din ape atunci și am luat cu mâna din pământul tău și am zidit trupul omului, lucrându-l cu măiestrie mărunță, cu facere aleasă, după chipul și asemănarea Mea, și i-am dăruit apoi din Mine duhul de viață suflând peste el, o, și am stat față în față, Eu și omul, și a fost atunci clipa iubirii Mele de la început între Mine și om, și n-a mai fost alta mai dulce ca și atunci în toate clipele lui Dumnezeu între cer și pământ, și iată de ce-Mi ești tu așa de mare mângâiere Mie, așa de dragă Mie, țara Mea la care vin acum și cuvintez peste tine cu dulce cuvânt, și iată, cu duh de înviere, România Mea.

O, rămâi a Mea, rămâi și la sfârșit de timp a Mea, o, țara Mea cea de atunci și cea de azi, că te-am binecuvântat atunci pentru început și pentru sfârșit comoara Mea cea dintâi, peste care Mi-am pus pecete de iubire și legământ veșnic, și iată, îți cânt din nori de deasupra ta, îți cânt cu heruvimii și cu serafimii cântarea învierii Mele: Hristos a înviat!

E praznic sfânt, e zi de Paști, e zi dulce între cei din cer, și cântă îngerii cântarea învierii lui Iisus Hristos: Hristos a înviat, iar Eu, Domnul, cuprind în slavă de cuvânt pământul și neamul român și imputernicesc peste acest meleag cerul. Tot cerul și tot bunul lui îl aduc peste începutul și peste sfârșitul care va încununa acest pământ în slavă cerească. Toate Scripturile cele scrise pentru sfârșitul celor fără de Dumnezeu pe pământ se vor așeza împlinindu-se și strălucind cu adevărul lor peste țara alegerii Mele, iar Eu voi fi Dumnezeul Cel adevărat, și pe Care lumea oamenilor cea de șapte mii de ani n-a dat să-L cunoască și să-L iubească și să-L urmeze pe Cel ce a iubit lumea așa de mult, o, așa de mult, până ce acum două mii de ani a dat Tatăl Savaot pe Fiul Său unei morți înfricoșătoare pentru salvarea tuturor celor ce vor crede că Omul Care a suferit și a fost pus pe cruce răstignit a fost Dumnezeu din Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, Unul slăvit în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și nedespărțit în toată lucrarea dintre cer și pământ vreme de șapte mii de ani și mai bine, de când cerul și pământul au adus la vedere facerea lumii, lumea pe care Dumnezeu o iubește de șapte mii de ani.

O, Tată, M-ai trimis atunci să iau trup pe pământ între oameni și am murit pe cruce pentru fiecare om care dă să se aplece și să creadă că Eu am fost și sunt Dumnezeu trimis de Tine pe pământ în lumea oamenilor, și iarăși acum M-ai trimis și Mă trimiți pentru toți cei care se întâlnesc cu slava cuvântului gurii Mele și care se lasă auzit și așezat în cartea sa când Eu grăiesc de deasupra pământului și neamului român.

O, slava Tatălui și Fiului și Sfântului Duh stă deasupra ta, țara Mea cea de azi, și binevestește peste pământ venirea Mea iarăși la oameni. Mă fac râu de cuvânt și Mă las cu el din nori peste tine și Mă împart cu el peste pământ, și aceasta a fost alegerea pe care Dumnezeu a avut-o pentru tine, și ești cuprinsă în slava cuvântului lui Dumnezeu și ești scara pe care cuvântul Meu coboară pe pământ, mergând prin văzduh la popoarele toate și trâmbițând că vine Domnul, că vine Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, și se vor apleca popoarele și nu va fi altfel, căci Scripturile se grăbesc cu împlinirea lor dacă Eu vin.

O, îmbracă-te în veșmântul credinței și al dragostei de Dumnezeu, țară română! Ești țara strălucirii, după proorociile din Scripturi. Ești țara credinței drepte, credința cea de acum două mii de ani cu începutul ei cel de la Iisus Hristos, iar cei ce n-au rămas ca la început, au ieșit și au lucrat după cugetul lor, care nu a fost insuflat din cer. Tu însă ai rămas în credința cea dintâi și ești țara cu comoara Mea în ea și te vei arăta a Mea între popoarele pământului, o, și aceasta îți vestesc Eu ție în zile de

praznic al învierii Domnului, țara Mea, România Mea, țară mireasă, floare aleasă și deschisă petală cu petală prin vântul și cuvântul Duhului Meu de peste tine acum, la sfârșit de timp. Amin.

Acum, voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu care vine la voi cu norii ca să-l așezați în carte, luați-l și puneți-l pe cale ca să meargă, o, fiilor. Vă găsesc acum în grădinile Mele la masă în petrecere de înviere a Domnului vostru și las peste voi carte pentru vestire, fiilor, căci v-am făcut cale a Mea peste pământ și v-am dat să lucrați pentru Mine, o, fiilor. O, bucurați-vă, căci sarcina Mea este ușoară, este cu slavă cerească, nu pământească, iar cei ce vă însoțesc pe voi ca popor al acestui cuvânt cu care Eu trâmbițez ca să-Mi așez ziua slavei venirii Mele, toți cei care vă iubesc pe voi pentru că Mă iubesc pe Mine, toți să iubească pregătirea cea frumoasă a celor ce vor fi poporul slavei Domnului, fiii credinței sfinte la sfârșit de timp, o, că Eu vin și n-am găsit credință pe pământ, dar am avut o rămășiță pregătită prin har, prin lucrarea cuvântului Meu, care răsună din cer și până pe pământ, începând din anul 1955, și iată, sunt întâmpinat de fiii credinței sfinte din mijlocul turmei ortodoxe, cea care nu și-a schimbat rânduiala ei cea de două mii de ani, și a rămas, chiar dacă a suferit lovituri și mutări peste sărbători din pricina atacului satanei, care a pătruns peste biserică din lipsa veghii păstorilor de peste ea și a necredinței celor ce au păstorit în toate vremile peste turma lui Hristos, dar în poporul cuvântului Meu sunt toate la locul lor și poate Dumnezeu din pricina ascultării de rânduiala cea de la început, căci ascultarea aduce mari, mari împliniri, mari binecuvântări și multă ocrotire din cer, o, fiilor, și de aceea nimeni nu a putut birui peste lucrarea Mea cu voi.

Și acum, ridicați spre cer cântările învierii și cântați: Hristos a înviat, căci heruvimii și serafimii cântă cu voi în cer și pe pământ, fiilor. Pe cruce S-a unit Dumnezeu cu lumea oamenilor, o, și nu s-a putut altfel să se unească cerul cu pământul la vedere, decât prin crucea și prin învierea Mea după trei zile cât am stat în mormânt și am așteptat clipa cea binecuvântată să se arate, după ce am intrat în locuința morților cu vestea învierii atât de așteptate acolo la ei, și apoi M-am întors și Mi-am luat trupul și am ieșit biruitor afară și M-am arătat înviat, și a început de atunci peste pământ cântarea: Hristos a înviat!

Sunt cu voi în zile sfinte de Paști nou, iar voi cu Mine sunteți, și am cu Mine cerul cel mărturisitor la masă cu voi, o, și avem la masă cu noi regii și voievozii care au cârmuit neamul român în toată vremea lui, am țara română cea de sus la masa Mea cu voi aici, fiilor, o, că le este dor, și iată cine vă însoțește pe voi între pământ și cer la masa Mea cu voi!

Și, Hristos a înviat! Cântăm cu toții la masă de Paști, cântăm și iar cântăm. Cântăm și ne bucurăm, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31.03/13.04.2026